

DECIZIA nr. 426 / 2016
privind solutionarea contestatiei formulata de SC x SRL,
inregistrata la Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti
sub nr. x/10.02.2016

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 1 a fost sesizata de Administratia Sector 2 a Finantelor Publice– Serviciul Inspectie Fiscala Persoane Juridice 1 cu adresa nr. x/08.02.2016, inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/10.02.2016, asupra contestatiei formulata de SC x SRL, cu sediul in Bucuresti, str. x.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Sector 2 a Finantelor Publice sub nr.5358/18.01.2016 si completata cu adresa nr.x/15.06.2016, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. x/17.12.2015 emisă în baza Raportului de inspectie fiscala nr. x/17.12.2015, comunicata in data de 12.01.2016, prin care s-a respins la rambursare TVA în sumă totală de x lei și s-a stabilit suplimentar TVA în sumă de x lei.

Societatea contesta suma de x lei reprezentand TVA.

Avand in vedere dispozitiile art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) si art.352 alin.(1) din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC x SRL.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei s-au constatat urmatoarele:

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscala nr. x/17.12.2015, SC x SRL aduce următoarele argumente:

In fapt, prin DNOR nr.x/27.07.2015 a solicitat rambursarea TVA in suma de x lei constituita din operatiunile de regularizare efectuate in perioada de referinta, la care se adauga TVA aferenta cheltuielilor efectuate in perioada 01.01.2014-30.06.2015, in suma de x lei.

1.In ceea ce priveste TVA in suma de x lei

Organele de inspectie fiscala nu a analizat si nu s-a pronuntat cu privire la dreptul de rambursare a acestei sume in baza sentintei civile nr.x/CA/11.12.2014 pronuntata de Tribunalul Brasov in dosarul nr.x/62/2014, ramasa definitiva, prin care a fost modificata decizia de impunere nr.x/20.11.2009.

Contrar prevederilor art.47 din Codul procedura fiscala, organul fiscal a refuzat sa actioneze din oficiu pentru modificarea deciziei de impunere nr.x/20.11.2009 ca act subsecvent fata de decizia nr.x/19.08.2009, ce a fost anulata pe cale judecatoreasca.

2. Referitor la suma de x lei

Societatea precizeaza ca reprezinta TVA aferent cheltuielilor societatii in perioada 01.01.2014-30.06.2015 si a informat organul fiscal ca documentele justificative pentru aceasta suma au fost ridicate de Parchetul de pe langa Tribunalul Bucuresti (pg.5/12 din RIF) si fac obiectul dosarului nr.x/P/2014, dar acesta nu a intrepris demersurile necesare pentru a cerceta documentele.

3. In ceea ce priveste deductibilitatea cheltuielilor cu intretinerea, conservarea si mentinerea societatii in stare de viabilitate, motivat de faptul ca nu are activitate, arata ca suspendarea activitatii s-a efectuat in baza deciziei nr.x/23.11.2009 pe care organul fiscal avea obligatia de a o anula din oficiu potrivit prevederilor art.47 din OG nr.92/2003, ca act subsecvent fata de decizia nr.x/19.08.2009.

De asemenea, contestatara arata ca lipsa de activitate a fost cauzata de organul fiscal.

4. Cu privire la cheltuielile pentru intretinere si reparatii auto societatea arata ca anexeaza documente justificative din care reiese ca detine un autoturism x.

Prin adresa inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/15.06.2016, SC x SRL precizeaza ca in ceea ce priveste petitele nr.3 si nr.4 din contestatie isi rezuma cererea de admitere a deductibilitatii TVA la suma de x lei formata din:

- x lei – TVA aferenta facturii nr.x/19.12.2014 pentru motivul ca ca actele au fost ridicate de Parchetul de pe langa Tribunalul Bucuresti in urma perchezitiei domiciliare efectuate in 21.01.2015;

- x lei – TVA aferenta cheltuielilor efectuate pentru auto Ford Tranzit existenta in patrimoniul societatii, suma compusa din:

- x lei - TVA aferenta facturii nr.x/09.01.2015;

- x lei - TVA aferenta facturii nr.x/06.01.2015.

In concluzie solicita reanalizarea situatiei si rambursarea TVA compusa din:

- x lei – conform sentintei civile nr.x/CA/11.12.2014;

- x lei –TVA respinsa la rambursare pe motiv ca nu s-au prezentat documente justificative.

In sustinerea contestatiei anexeaza :

- sentinta civila nr.x/CA/11.12.2014;

- registrul imobiliarilor;

- fisa de inmatriculare auto.

II. Prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x/17.12.2015, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. x/17.12.2015 s-a respins la rambursare TVA în sumă totală de x lei și s-a stabilit suplimentar TVA în sumă de x lei.

III. Avand in vedere documentele existente la dosarul cauzei, sustinerile organului de inspectie fiscala, motivatiile contribuabilei, precum si actele normative incidente cauzei se retin urmatoarele:

SC x SRL are ca obiect principal de activitate "Distilarea, rafinarea si mixarea bauturilor alcoolice" cod CAEN 1101.

Societatea a solicitat rambursarea soldului sumei negative a TVA in suma de x lei aferenta perioadei 01.01.2014-30.06.2015, in baza decontului cu suma negativa cu optiune de rambursare TVA cu control anticipat DNOR nr.x/27.07.2015.

Urmare inspectiei fiscale a fost emisa decizia de impunere nr. x/17.12.2015, prin care s-a stabilit suplimentar TVA in suma totala de x lei prin diminuarea TVA deductibila reprezentand:

1)- x lei – TVA inscrisa la randul 30 "Regularizari taxa dedusa" in decontul TVA pentru luna mai 2014 pentru care societatea nu a justificat suma cu facturi sau alte documente prevazute de lege , compusa din :

-x lei – TVA inscrisa in factura seria DON nr.x/01.05.2010 emisa de SC x SRL continand mentiunea „anulat” si care a facut obiectul altei inspectii fiscale finalizata prin decizia de impunere nr.x/04.12.2013;

- x lei – TVA inscrisa in factura seria DON nr.x/10.09.2009 emisa de SC x SRL catre SC x SRL si care a facut obiectul altei inspectii fiscale finalizata prin decizia de impunere nr.x/04.12.2013;

- x lei – TVA inscrisa in factura seria DON nr.x/01.04.2009 catre SC x SRL (radiata la data de 04.12.2012) si care a facut obiectul altei inspectii fiscale finalizata prin decizia de impunere nr.x/04.12.2013;

- x lei – TVA fara documente justificative pentru diferenta rezultata intre TVA inscrisa la randul 30 "Regularizari taxa dedusa" in decontul pentru luna mai 2014 in suma de x lei si TVA in suma totala de x lei inscrisa in facturile seria DON nr.x/01.05.2010 (TVA=x lei), DON nr.x/10.09.2009 (TVA=x lei) si DON nr.x/01.04.2009 (TVA=x lei);

2)- x lei –TVA aferenta achizitiilor in perioada 12.05.2014-31.12.2014 pentru care nu a prezentat factura, nu au fost identificate bunurile sau serviciile achizitionate si destinatia acestora;

3)- x lei – TVA aferenta achizitiilor din perioada 01.01.2015-30.06.2015, respectiv combustibil, piese auto, servicii de reparatii auto, servicii de reparatii auto, servicii de curierat, respectiv:

- x lei – TVA inscrisa intr-un numar de x bonuri fiscale pentru achizitia de combustibil, emise de SC x SA pentru SC x SRL CUI x;

- x lei – TVA inscrisa in factura nr.x/19.12.2014 emisa de Compania Nationala x reprezentand „tarif despagubiri conform PVCC x”(conform jurnal de cumparare ianuarie 2015) , pentru care societatea nu a prezentat niciun document justificativ;

- x lei – din care TVA in suma de x lei inscrisa in factura nr.x/09.01.2015 emisa de SC x SRL reprezentand achizitia unui acumulator auto, iar TVA in suma de x lei inscrisa in factura nr. x/06.01.2015 emisa de SC x SRL reprezentand servicii de reparatii auto pentru autoturismul x, desi contestatara nu il detine in patrimoniu si nu a prezentat niciun document privind folosinta acestuia (contract, foi parcurs etc) in scopul activitatii sale economice;

- x lei – TVA aferenta unui numar de x facturi de curierat emise de x si SC x SRL in perioada ianuarie 2014-iunie 2015 in care SC x SRL nu a desfasurat nicio activitate.

3.1. Referitor la TVA in suma de x lei

Cauza supusa solutionarii este daca Serviciul solutionare contestatii 1 se poate pronunta pe fondul cauzei, in conditiile in care TVA in suma de x lei nu a fost stabilita prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. x/17.12.2015 emisă în baza Raportului de inspectie fiscală nr. x/17.12.2015.

In fapt, prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. x/17.12.2015, organele de inspectie fiscala au stabilit pe perioada verificata 01.01.2014-30.06.2015 TVA suplimentara în sumă de x lei, suma care nu cuprinde TVA de plata in suma de x lei.

Potrivit sentinței civile nr.x/CA/11.12.2014 pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul nr.x/62/2014, ramasă definitivă, obligația de plată a TVA în sumă de x lei a fost stabilită prin decizia de impunere nr.x/20.11.2009.

In drept, art.268 alin.(1) și art.269 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, aprobat prin Legea nr. 207/20.07.2015, în vigoare începând cu data de 01.01.2016, precizează:

“Art.268 -(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.”

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.(...)”.

Art.269 -(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, (...)”

coroborat cu prevederile pct.11.1, lit.c) din OPANAF nr.3741/2015 privind care stipulează:

“ Contestația poate fi respinsă ca:

(...)

c)- fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat (...)”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă suma de x lei ce face obiectul contestației înregistrată la Administrația Sector 2 a Finanțelor Publice sub nr. x/18.01.2016 nu a fost stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de Inspectoratul Fiscal pentru persoane juridice nr. x/17.12.2015, ci printr-un alt act administrativ fiscal pentru care societatea și-a exercitat calea administrativă de atac.

Astfel, nu are nicio relevanță în soluționarea cauzei invocarea de către contestatara a faptului că nu datorează TVA de plată în sumă de x lei și accesoriile aferente, întrucât a făcut obiectul sentinței civile nr.x/CA/11.12.2014 pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul nr.x/62/2014, ramasă definitivă, prin care a fost modificată decizia de impunere nr.x/20.11.2009, în condițiile în care această sumă nu a fost stabilită prin actul atacat.

În subsidiar, se reține că prin punerea în aplicare a sentinței civile nr.x/CA/11.12.2014, suma de x lei și accesoriile aferente au diminuat obligațiile datorate de contestatara, așa cum rezultă din fișa de platitor editată la data de 21.01.2016.

Fata de cele prezentate, contestația formulată de societate pentru TVA de plată în sumă de **x lei** urmează a fi respinsă **ca fiind fără obiect**, întrucât pe de o parte nu face obiectul deciziei atacate, ci al deciziei de impunere nr. x/20.11.2009 care a fost anterior atacată și soluționată de DGRFP Brașov prin decizia nr.x/08.02.2010 ce a fost contestată și soluționată de Tribunalul Brașov prin sentința civilă nr.x/CA/11.12.2014, iar pe de altă parte contestația nu a fost lezată în drepturile sale prin emiterea deciziei nr. x/17.12.2015 emisă de Administrația Sector 2 a Finanțelor Publice.

3.2. Referitor la TVA în sumă de x lei

Cauza supusă soluționării este dacă societatea are dreptul la rambursarea TVA în sumă de x lei, reprezentând TVA preluată la randul 30 “regularizări taxă dedusă” din decontul de TVA nr.x/04.06.2014 aferent lunii mai 2014, în condițiile în care vizează perioade fiscale deja supuse inspecției, iar societatea nu a prezentat niciun document în susținerea contestației.

In fapt, organele de inspectie fiscala au constatat prin RIF nr. x/17.12.2015 ca TVA in suma de x lei evidentiata la randul 30 "Regularizari taxa dedusa" din decontul de TVA pentru luna mai 2014 reprezinta o suma pentru care societatea nu a prezentat niciun document (facturi, documente justificative prevazute de art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003), fiind stabilita ca o diferenta intre TVA in suma totala de x lei inscrisa in acest decont la randul 30 si TVA in suma de x lei inscrisa in facturile seria DON nr.x/01.05.2010 (TVA=x lei), DON nr.x/10.09.2009 (TVA=x lei) si DON nr.x/01.04.2009 (TVA=x lei).

Prin raspunsul formulat de administratorul societatii la cererea de informatii nr.x/18.11.2015 (anexa nr.5 la RIF nr. x/17.12.2015) solicitata de organul de inspectie fiscala cu privire la TVA in suma totala de x lei (ce cuprinde si suma de x lei) inscrisa in decontul de TVA pentru luna mai 2014, se precizeaza urmatoarele:

„ Suma este constituita in principal din regularizarile de TVA colectata ce urmeaza a fi confirmate cu ocazia acestei actiuni de inspectie fiscala, cu privire la urmatoarele documente:

- factura fiscala nr.x/01.05.2010 cu TVA in suma de x lei (...);
- factura fiscala nr.x/10.09.2009 (TVA=x lei);
- factura fiscala nr.x/01.04.2009 (TVA=x lei);
- decizia de impunere nr.x/2009, ce urmeaza a fi regularizata pentru sumele reprezentand TVA care nu au baza de impozitare dupa anulara deciziei de impunere nr.x/19.08.2009;

-corectarea greselilor materiale induse in situatia fiscala a societatii prin cumularea TVA in suma de x lei, fara baza de impozitare-pg.15/30, alin.4 din RIF nr.x/04.12.2013. Cea mai mare parte a documentelor contabile aferente perioadei vizate de prezenta actiune de inspectie fiscala au fost ridicate in urma perchezitiei executate de Parchetul de pe langa Tribunalul Bucuresti, conform proces verbal din 21.01.2015 in dosarul nr.x/P/2014.”

De asemenea, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada 12.05.2014-30.06.2015, contribuabilul nu a efectuat livrari de bunuri /prestari servicii si nu a emis facturi.

SC x SRL se îndreaptă împotriva sumei de x lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilita suplimentar fără sa prezinte niciun document in sustinere si invoca faptul ca organul fiscal nu a intreprins demersurile necesare pentru a cerceta documentele justificative ce au fost ridicate de Parchetul de pe langa Tribunalul Bucuresti (pg.5/12 din RIF) si fac obiectul dosarului nr.x/P/2014.

In drept, in conformitate cu prevederile art.146 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003:

"**Art. 146.** - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa indeplineasca urmatoarele conditii:

a) pentru taxa datorata sau achitata, aferenta **bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa îi fie livrate** sau serviciilor care i-au fost ori urmeaza **sa îi fie prestate in beneficiul sau, sa detina o factura** care sa cuprinda informatiile prevazute la art. 155 alin. (5); [...]."

Fata de prevederile legale anterior mentionate si de documentele existente la dosarul cauzei se retine dreptul contribuabililor de a deduce taxa pe valoarea adaugata aferenta bunurilor si serviciilor achizitionate *numai daca sunt efectuate in beneficiul societatii si daca sunt destinate realizarii **operatiunilor supuse TVA***; pe cale de consecinta, taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiei de bunuri si servicii, care nu sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile si nu sunt efectuate in beneficiul contribuabililor este nedeductibila.

În conformitate cu prevederile art. 269 alin. (1) și art. 280 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, în vigoare:

“**Art. 269.** - *Forma și conținutul contestației*

(1) *Contestația se formulează în scris și va cuprinde:*

a) *datele de identificare a contestatorului;*

b) *obiectul contestației;*

c) **motivele de fapt și de drept;**

d) **dovezile pe care se întemeiază;**

e) *semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.”*

“**Art. 280.** - *Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale*

(1) **Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația se respinge fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.**”

De asemenea, pct. 2.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, aprobate prin Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015:

« **2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.**»

“Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”.

Din dispozițiile legale citate mai sus, se reține că în contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă ca nemotivată.

Astfel, având în vedere cele reținute de mai sus, întrucât contestatarul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine acestuia**. Sarcina probei nu implică un drept al contestatarului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Mai mult, potrivit prevederilor art. 156 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“**Art. 156.** - (1) Persoanele impozabile, înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată, au următoarele obligații din punct de vedere al evidentei operațiilor impozabile:

(...) c) **sa furnizeze organelor fiscale toate justificările necesare** în vederea stabilirii operațiilor realizate atât la sediul principal, cât și la subunități.(....).”

De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 56 și art. 65 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată:

“**Art. 56** - (1) În vederea stabilirii stării de fapt fiscale, **contribuabilul are obligația sa puna la dispoziție organului fiscal registre, evidente, documente de afaceri și orice alte înscrisuri.**”

"Art. 65 - (1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele si faptele care au stat la baza declaratiilor sale si a oricaror cereri adresate organului fiscal".

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, se retin urmatoarele:

-prin raportul de inspectie fiscala înregistrat sub nr. x/17.12.2015 s-a stabilit ca societatea nu are dreptul de deducere a TVA in suma de x lei reprezentand diferenta între TVA inscrisa la randul 30- regularizari taxa dedusa din decontul aferent lunii mai 2014, intrucat societatea nu a prezentat facturi sau alte documente justificative, nefiind respectate prevederile art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

- conform notei explicative a administratorului pe perioada verificata societatea nu a desfasurat activitate economica;

- societatea nu a prezentat niciun document în susținerea propriei cauze cu care sa justifice dreptul de deducere a TVA, nu a prezentat situația de fapt și nu a invocat niciun articol de lege în apărarea sa, nu a combătut prevederile legale pe care organele de inspectie fiscala și-au întemeiat impunerea și nici nu a combătut, pe bază de documente justificative, constatările organelor de inspectie fiscala;

-din adresa de raspuns la solicitarea cererea de informatii nr.x/18.11.2015, se reține ca TVA in suma de x lei reprezinta suma inscrisa la randul 30- regularizari taxa dedusa din decontul aferent lunii mai 2014, ce a facut obiectul unor inspectii fiscale partiale anterioare finalizate prin decizia de impunere nr.x/2009 si decizia de impunere nr.x/04.12.2013 (RIF nr.x/04.12.2013).

Prin deducerea in luna mai 2014 a TVA in suma de x lei ce a facut inspectiei fiscale partiale anterioare ce au cuprins o **perioada deja supusa verificarii fiscale**, contestatara a incalcat principiul unicitatii inspectiei fiscale, consacrat de art.105 alin.(3) din Codul de procedura fiscala, principiu care interzice reverificarea unei perioade deja controlate, aceasta putand opera numai pe cale de exceptie, in cazurile limitativ prevazute de lege si numai la initiativa organelor de control, ceea ce nu este cazul in speta.

De altfel, si pct.4.1. din Instructiunile de corectare a erorilor materiale din deconturile de taxa pe valoare adaugata aprobate prin OMEF nr.179/2007, precizeaza:

"Corectarea decontului de taxa pe valoarea adaugata, potrivit prezentelor instructiuni, nu este posibila pentru perioade fiscale care au fost supuse inspectiei fiscale sau pentru care este în curs de derulare o inspectie fiscala."

Pe de alta parte, si normele legale referitoare la efectuarea inspectiei fiscale stipulate de Codul de procedura fiscala prevad ca aceasta se efectueaza o singura data pentru fiecare impozit, taxa, contributie si alte sume datorate bugetului general consolidat si pentru fiecare perioada supusa impozitarii, prin exceptie doar conducatorul inspectiei fiscale putand sa dispuna reverificarea unei perioade, si anume, in cazul in care apar date suplimentare între data încheierii inspectiei fiscale si data împlinirii termenului de prescriptie.

Astfel, Codul de procedura fiscala reglementeaza un principiu de baza din activitatea organelor fiscale, si anume **principiul unicitatii inspectiei fiscale**, din perspectiva dreptului contribuabililor la securitate fiscala si potrivit caruia inspectia fiscala se efectueaza o singura data pentru fiecare impozit sau taxa si pentru fiecare perioada supusa inspectiei fiscale.

Din acest motiv, legiuitorul a prevazut expres posibilitatea verificarii unei perioade deja controlate numai pe cale de exceptie, posibilitate care apartine exclusiv conducatorului inspectiei fiscale si care nu poate fi valorificata decat in situatia justificarii indeplinirii

conditiilor legale de reluare a inspectiei fiscale, anume prevazute la art.105 alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

In egala masura, pentru a asigura stabilitatea raporturilor juridice in materie fiscala, contribuabilii au dreptul sa-si corecteze propriile declaratii, dar numai pana in momentul inceperii inspectiei fiscale, al carui obiect il constituie insasi verificarea legalitatii si conformitatii declaratiilor fiscale, dupa cum prevede in mod expres art.94 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata. Dupa terminarea inspectiei fiscale si valorificarea rezultatelor prin emiterea deciziei de impunere, fie o decizie care constata nemodificarea bazelor de impunere deja declarate de contribuabil, fie o decizie prin care se stabilesc diferente, in plus sau in minus, fata de datele initiale, contribuabilii insisi nu mai pot reveni asupra perioadei verificate. In masura in care se considera lezati in drepturile lor de rezultatele inspectiei fiscale, acesti contribuabili au dreptul sa formuleze contestatii fiscale, iar in urma solutionarii acestora, actele administrativ fiscale emise de organele de inspectie fiscala pot fi anulate, desfiintate, modificate sau mentinute.

Contestatară nu se poate prevala de faptul ca organul fiscal nu a facut demersuri in vederea obtinerii de documente justificative de la Parchetul de pe langa Tribunalul Bucuresti in conditiile in care pe de o parte arata ca documentele au fost ridicate intocmindu-se procesul verbal din data de 21.01.2015, pe care nu il depune la dosarul cauzei.

Rezulta ca, in mod eronat, **contestatară** a procedat la preluarea TVA in suma de x lei, la randul 30 "regularizari taxa dedusa" din decontul de TVA aferent lunii mai 2014, dintr-o perioada ce a facut obiectul unor verificari anterioare.

Prin urmare, având în vedere cele de mai sus, în temeiul art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, coroborat cu pct. 11.1 lit. b) din Instructiunile aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015, **se va respinge ca neintemeiata si nesustinuta cu documente** contestația formulată de SC x SRL impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. x/17.12.2015 emisa de Administratia Sector 2 a Finantelor Publice, pentru TVA in suma de **x lei**.

3.3. Referitor la TVA in suma de x lei

Cauza supusă soluționării este daca societatea beneficiaza de deducerea TVA in suma de x lei, in conditiile in care nu aduce nu a prezentat dovezi obiective din care sa rezulte ca bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate realizarii de operatiuni taxabile.

In fapt, organele de inspectie fiscala au constatat prin RIF nr. x/17.12.2015 ca in perioada 12.05.2014-30.06.2015, societatea nu a efectuat livrari de bunuri /prestari servicii si nu a emis facturi.

De asemenea, au constatat ca societatea nu are drept de deducere a TVA in suma de x lei reprezentand:

-x lei - TVA aferenta "tarif despagubiri conform PVCC" conform facturii nr.x/19.12.2014 emisa de Compania Nationala x, intrucat nu a prezentat niciun document care sa justifice inregistrarea operatiunii in decontul de TVA;

- x lei – TVA neadmisa la deducere intrucat nu are in patrimoniu autoturismul x si nu a prezentat un contract pentru folosinta acestuia, suma compusa din:

- x lei - TVA aferenta achizitiei unui acumulator auto conform facturii nr.x/09.01.2015;

-x lei - TVA aferenta serviciilor de reparatii auto pentru autoturism x, nr. inmatriculare x conform facturii nr.x/06.01.2015.

In balantele de verificare la 31.12.2014 si 30.06.2015 nu este evidentiat niciun mijlocul fix.

Contestatarul sustine ca nu poate justifica deductibilitatea TVA in suma de x lei pe motiv ca documentele justificative au fost ridicate de Parchetul de pe langa Tribunalul Bucuresti, iar TVA in suma de x lei este deductibila fiind o cheltuiala aferenta autoturismului Ford care este in patrimoniul societatii, fapt dovedit cu extrasul din registrul imobilizarilor existente la 30.09.2013 si fisa de inmatriculare.

In drept, in conformitate cu prevederile art.145 si art.146 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare si pct.46 din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003:

“ **Art. 145. - (1)** Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; [...]”

“**Art. 146. - (1)** Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa indeplineasca urmatoarele conditii:

a) pentru taxa datorata sau achitata, aferenta **bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa îi fie prestate in beneficiul sau**, sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art. 155 alin. (5); [...].”

Norme metodologice:

46.-(1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente în care sunt reflectate livrări de bunuri sau prestări de servicii, inclusiv facturi transmise pe cale electronică în condițiile stabilite la pct. 73, care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. (...).”

Fata de prevederile legale anterior mentionate si de documentele existente la dosarul cauzei se retine dreptul contribuabililor de a deduce taxa pe valoarea adaugata aferenta bunurilor si serviciilor achizitionate *numai daca sunt efectuate in beneficiul societatii si daca sunt destinate realizarii **operatiunilor supuse TVA***; pe cale de consecinta, taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiei de bunuri si servicii, care nu sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile si nu sunt efectuate in beneficiul contribuabililor este nedeductibila. Ca atare, simpla prezentare a unor documente nu poate asigura exercitarea netulburata a dreptului de deducere de catre contribuabili.

Legislatia fiscala conditioneaza deductibilitatea TVA a achizitiilor de indeplinirea cumulativa, pe langa conditiile de forma (inclusiv conditia ca persoana impozabila sa detina factura care sa contina informatiile obligatorii prevazute de lege), a conditiei de fond esentiale, aceea ca **achizitiile pentru care se solicita deducerea sa fie destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile ale persoanei impozabile**.

Asa cum s-a stabilit si prin jurisprudenta comunitara in materie de TVA, **exercitarea** dreptului de deducere de catre persoanele impozabile nu trebuie confundata cu **justificarea exercitarii acestui drept in cadrul controalelor fiscale ulterioare, organele fiscale avand dreptul de a solicita persoanelor impozabile dovezi obiective care sa**

demonstreze ca bunurile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul propriilor operatiuni impozabile care-i dau dreptul la deducere.

Principiul **prevalentei substantei** asupra formei constituie un principiu fundamental al sistemului comun de TVA instituit de legislatia comunitara, care se aplica in concordanta cu celelalte principii recunoscute de legislatia si jurisprudenta comunitara, printre care principiul **luptei impotriva fraudei**, a evaziunii fiscale si a **eventualelor abuzuri**.

In speta, sunt aplicabile si prevederile art.11 alin. (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit caruia:

“Art.11- (1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.”

Din documentele existente la dosarul cauzei se retin urmatoarele:

- organele de inspectie fiscala au solicitat prin adresa nr.x/18.11.2015, societății documentele justificative care să demonstreze TVA solicitata la rambursare;

- conform notei explicative a administratorului pe perioada verificata societatea nu a desfasurat activitate economica;

- societatea nu a prezentat niciun document în susținerea propriei cauze cu care sa justifice dreptul de deducere a TVA in suma de x lei;

- extrasul din registrul imobiliarilor existente la 30.09.2013 si fisa de inmatriculare depuse de contestatara in sustinerea contestatiei nu fac dovada ca autoturismul x exista in anul 2015 in patrimoniul societatii, fapt ce rezulta chiar din evidenta contabila intocmita de societate in anul 2015.

Se retine ca prevederile art. 145 si art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal conditioneaza deductibilitatea TVA de utilizarea achizitiilor in folosul operatiunilor taxabile, or asa cum arata chiar contestatara nu a desfasurat activitate economica.

Intrucât deductibilitatea taxei pe valoarea adaugata este condiționată de utilizarea acestor bunuri si servicii în folosul operațiunilor taxabile ale societății, iar contestatara nu prezinta niciun document si nu invoca niciun temei de drept pentru justificarea dreptului de deducere, desi avea obligatia sa prezinte suficiente dovezi obiective in acest sens, aceasta nu poate beneficia de exercitarea dreptului de deducere in conformitate cu prevederile art. 145 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

In acest sens sunt incidente prevederile art. 269 alin. (1) din Codul de procedura fiscala, aprobat prin Legea nr. 207/20.07.2015, conform carora "Contestatia se formuleaza in scris si va cuprinde: [...] d) *dovezile pe care se intemeiaza*", coroborate cu cele ale art. 276 alin. (1) din acelasi act normativ, unde se precizeaza ca "[...] *Analiza contestatiei se face in raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face in limitele sesizarii*".

Prin urmare, având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, prevederile legale în vigoare în perioada verificată, precum și faptul că societatea nu prezintă documente care să înlătore constatările organelor de inspectie fiscala, se reține că acestea în mod legal au constatat că SC x SRL nu are drept de deducere a TVA în sumă de **x lei**, fapt pentru care, contestația va fi respinsă ca neîntemeiată și nesusținută cu documente pentru acest capăt de cerere, în temeiul art. 279 alin. (1) din Codul de procedura fiscala, aprobat prin Legea nr. 207/20.07.2015

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art.11 alin.(1), art.145 și art.146 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. art.268 și art.269 și art. 279 alin. (1) din Codul de procedura fiscală, aprobat prin Legea nr. 207/20.07.2015

DECIDE

1. Respinge în parte ca fiind **fara obiect** contestația formulată de SC x SRL împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală pentru persoane juridice nr. x/17.12.2015 emisă de Administrația Sector 2 a Finanțelor Publice, pentru TVA în suma de **x lei**.

2. Respinge în parte ca **neintemeiată și nesustinută cu documente** contestația formulată de SC x SRL împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală pentru persoane juridice nr. x/17.12.2015 emisă de Administrația Sector 2 a Finanțelor Publice, pentru TVA în suma de **x lei**.

3. Respinge în parte ca **neintemeiată** contestația formulată de SC x SRL împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală pentru persoane juridice nr. x/17.12.2015 emisă de Administrația Sector 2 a Finanțelor Publice, pentru TVA în suma de **x lei**.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.